

варто розуміти сукупність цілеспрямованих та взаємопов'язаних заходів, направлених на подолання кризових явищ у всіх сферах фінансово-економічної діяльності підприємства з метою підвищення платоспроможності, забезпечення конкурентних переваг та недопущення банкрутства суб'єкта підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Бланк І. А. Фінансовий менеджмент: навчальний курс. / І. А. Бланк; 2-е вид., перероб. і доп. – К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. – 656 с.
2. Райзберг Б.А. Современный экономический словарь / Б. А. Райзберг, Л.Ш. Лозовский, Е. Б. Стародубцева. – М.: ИНФРА-М, 2010. – 479 с.
3. Тешева Л. В. Реорганізація підприємств, спрямована на укрупнення, як одна із форм реструктуризації / Л. В. Тешева, А. М. Канащенко, А. О. Пужко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2016. – Вип. 6(3). – С. 87-90
4. Уткин Э. А. Антикризисное управление / Э. А. Уткин. – М.: Ассоциация авторов и издателей «Тандем», изд-во «ЭКМОС», – 2002. – 400 с.
5. Антикризисный менеджмент / Под редакцией проф. А. Г. Грязновой. – М.: Ассоциация авторов и издателей «ТАНДЕМ». Изд-во ЭКМОС, 1999. – 368 с.
6. Баринов В. А. Антикризисное управление / В. А. Баринов. – М.: ИДФБК-ПРЕСС, 2002. – 364 с.
7. Макальская М. Л. Практический аудит: учебное пособие / М. Л. Макальская. – М.: ИНФРА-М, 2008. – 205 с.
8. Повстенюк Н. Г. Санация як комплексна процедура оздоровлення підприємств в сучасних умовах / Н. Г. Повстенюк. // Економіка. Управління. Інновації. – 2014. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2014_1_87
9. Донченко Т.В. Теоретичні основи санації підприємств: сутність та функції / Т.В. Донченко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2013. – №3(65). – С. 124-132
10. Костецький В. В. Санація підприємства як дієвий механізм фінансової стабілізації його діяльності / В. В. Костецький // Світ фінансів. – 2016. – №4. – С. 108-119
11. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, Закон України [Електронний ресурс] / Прийнято Верховною Радою України від 14.05.1992. – №2343-ХІІ. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2343-12/page>
12. Про затвердження Положення про порядок проведення санації до порушення провадження у справі про банкрутство, Постанова [Електронний ресурс] / Ухвалено Вищим господарським судом від 17.12.2013. – №15. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0015600-13>

УДК 338.45:621

Оксенюк К.І., к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

**АУТСОРСИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Стаття присвячена дослідженню аутсорсингу як інструменту підвищення конкурентоспроможності підприємства. Виділено підходи до суті поняття «аутсорсинг» та сформульовано його авторське тлумачення. Встановлено фактори, що обумовлюють необхідність прийняття рішення про застосування аутсорсингу. Досліджено конкурентні переваги України щодо використання аутсорсингу.

Ключові слова: аутсорсинг, аутсортер, інструмент, конкурентоспроможність, інноваційний розвиток.

Oksenyuk K.

**OUTSOURCING AS AN INSTRUMENT FOR INCREASING COMPETITIVENESS
OF THE ENTERPRISE**

The article is devoted to the analysis of outsourcing as an instrument for increasing the competitiveness of the enterprise. The approaches to the essence of the concept of "outsourcing" are highlighted and their author's interpretation is formulated. The factors that determine the necessity of making a decision on the use of outsourcing are established. The competitive advantages of Ukraine in using outsourcing are explored.

Key words: outsourcing, outsourcing, tool, competitiveness, innovative development.

Oksenyuk E.I.

АУТСОРСИНГ КАК ИНСТРУМЕНТ ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Статья посвящена анализу аутсорсинга как инструмента повышения конкурентоспособности предприятия. Выделены подходы к сущности понятия «аутсорсинг» и сформулировано его авторское толкование. Установлены факторы, обуславливающие необходимость принятия решения об использовании аутсорсинга. Исследованы конкурентные преимущества Украины относительно использования аутсорсинга.

Ключевые слова: аутсорсинг, аутсортер, инструмент, конкурентоспособность, инновационное развитие.

Постановка проблеми у загальному вигляді і її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. В умовах глобалізації бізнесу однією з основних цілей управління сучасним підприємством є ефективна організація виробничого процесу, спрямована на безперервну модернізацію та використання прогресивних технологій. Застосування аутсорсингу сприяє досягненню даної мети, оскільки дозволяє досягти конкурентних переваг на основі використання провідного досвіду і сучасних технологій.

Аутсорсинг позитивно впливає на впровадження інновацій та є поштовхом інтеграційних зв'язків вітчизняних підприємств як у межах країни, так і поза нею. Використання аутсорсингу забезпечує зниження підприємницького ризику, зростання якості організації бізнес-процесів, ефективному використанню ресурсів та адаптації підприємства до вимог навколишнього середовища [1].

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми. Теоретичні та прикладні аспекти доцільності використання аутсорсингу знайшли своє відображення в роботах провідних вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема С. Александровой, Б. Анікіна, М. Григорак, С. Календжян, С. Клеманса, М. Мельнік, Д. Михайлова, Л. Скакун, В. Смірнова, Дж. Хейвуда, Н. Штангей, О. Царенко та інших. Науковцями розкрито сутність поняття «аутсорсинг», особливості його планування та використання. Однак, багато питань пов'язаних з дослідженням можливостей та перспектив використання аутсорсингу задля підвищення конкурентоспроможності підприємства потребують подальшого вивчення.

Цілі статті. Цілі статті полягають в обґрунтуванні теоретичних засад застосування аутсорсингу у діяльності підприємств з метою підвищення їхньої конкурентоспроможності.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Поняття «аутсорсинг» («outsourcing») походить від англ. «outside resource using», що означає використання зовнішніх ресурсів. Відмітимо, що поняття «аутсорсинг» є прикладом гібрида, отриманого з термінів «зовнішня сторона» (від англ. outside), «ресурс» (resource) і «використання» (using). У літературних джерелах «аутсорсинг» трактують по-різному, але суть трактування однакова – «на стороні», «за межами», тобто використання послуг сторонніх організацій або ж залучення зовнішніх джерел ресурсів для вирішення власних завдань, спрямоване на концентрацію зусиль на вирішенні корпоративних цілей.

Аналіз літературних джерел щодо дослідження змісту поняття аутсорсинг дозволив нам виділити чотири наукових підходи до його трактування: функціонально-орієнтований; коопераційний; управлінський та інструментальний. Термінологічна основа формування поняття «аутсорсинг» подана у таблиці 1.

Таблиця 1.

Термінологічна основа формування поняття «аутсорсинг»

Науковий підхід	Визначення змісту поняття у рамках певного наукового підходу	Джерело
«Аутсорсинг» (від англ. «outside resource using» – використання зовнішніх ресурсів)		
Функціонально-орієнтований	Передавання традиційних неключових функцій організації (таких, наприклад, як бухгалтерський облік або рекламна діяльність) зовнішнім виконавцям-аутсорсерам, субпідрядникам, висококваліфікованим фахівцям сторонньої фірми.	[2]
	Передавання певних допоміжних функцій третій особі, яка спеціалізується в певній галузі.	[3]
	Передавання внутрішнього підрозділу або підрозділів підприємств і всіх пов'язаних із ним активів в організацію постачальника послуг, що пропонує надати певну послугу протягом певного часу за домовленою ціною.	[4]
	Передача сторонньому підряднику деяких бізнес-функцій або частин бізнес-процесу компанії. Підрядник адаптує свої універсальні засоби та знання до потреб бізнесу конкретного замовника та використовує їх в інтересах замовника за плату, яка визначена вартістю послуг, а не часткою в прибутку.	[5]
	Відмова від власного бізнес-процесу протягом обумовленого в договорі терміну та придбання послуг з реалізації цього бізнес-процесу в іншій компанії.	[6]
	Коопераційний	Один із десяти найбільш вагомих факторів, що визначають характер розвитку світової економіки на сучасному етапі.
управлінський	Виконання окремих функцій (виробничих, сервісних, інформаційних, фінансових, управлінських та ін.) або бізнес-процесів (організаційних, фінансово-економічних, виробничо-технологічних, маркетингових) зовнішньою організацією, що володіє необхідними для цього ресурсами, на основі довгострокових відносин.	[8]
	Організаційне рішення, яке оптимізує конфігурацію бізнес-системи, виходячи з параметрів «якість-витрати-володіння».	[9]
	Обумовлене договором використання матеріальних засобів, майна та знань третьої особи з гарантованим рівнем якості, гнучкості та цінності вартісних критеріїв і оцінок для надання послуг, які раніше надавалися за рахунок внутрішніх сил компанії, з можливим переходом наявного персоналу до постачальника послуг та/або трансформацією/оновленням процесів або технологій, що підтримують бізнес.	[10]
інструментальний	Інструмент посилення конкурентоспроможності підприємства за рахунок концентрації на ключових, виходячи з ринкових умов, для підприємства компетенціях, функціях та/або бізнес-процесах.	[11]

Синтезуючи вищевикладений матеріал, під аутсорсингом будемо розуміти форму економічної кооперації, що полягає у передачі бізнес-функцій або частин бізнес-процесу компанією-замовником іншому суб'єкту (аутсорсеру) на договірній основі та використовується з метою підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Відповідно принцип аутсорсингу такий: займатися тим, що ти можеш робити краще за інших, і доручати іншим робити те, що вони роблять краще і дешевше [12]. Згідно даного принципу, при відсутності необхідних ресурсів для вирішення завдань, слід використовувати аутсорсинг. Це сприятиме скороченню витрат, адаптації до умов зовнішнього середовища, підвищення якості продукції, зменшення ризику.

Застосування аутсорсингу в якості інструменту зростання інноваційного рівня організації має гуртуватися на стабільному забезпеченні високоякісних технологій,

самостійна розробка і впровадження яких пов'язані з істотними витратами, або просто неможливі.

Основні переваги та недоліки використання аутсорсингу наведено на рис. 1.

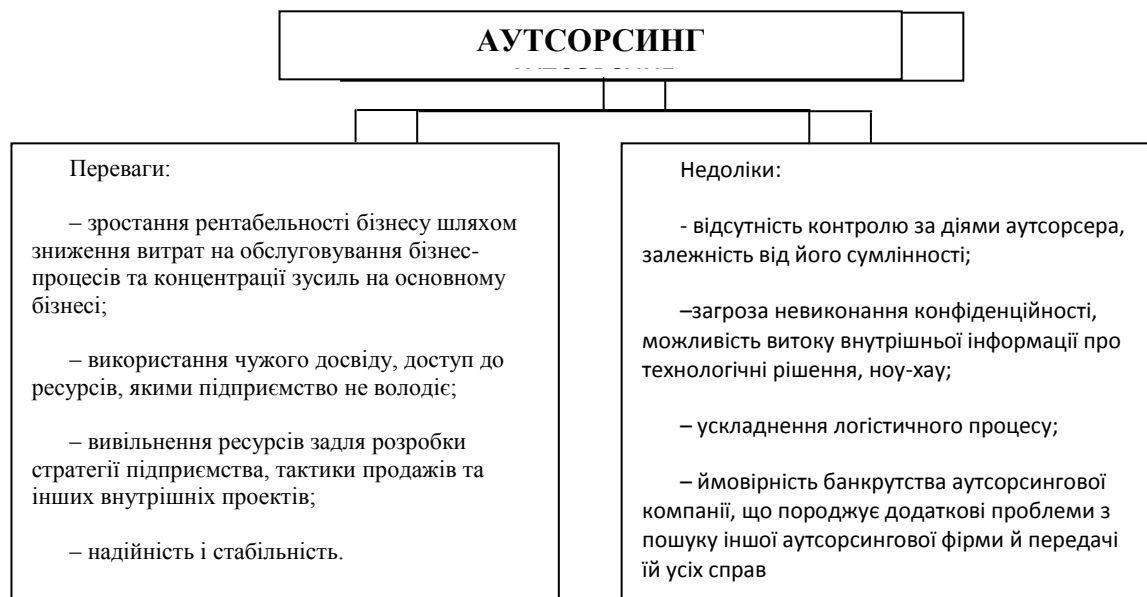

Рис. 1. Переваги та недоліки використання аутсорсингу [13]

Отже, при впровадженні аутсорсингу організація отримує доступ до тих ресурсів, технологій і видів діяльності, використання яких при колишніх умовах є економічно недоцільним або неможливим. Основними причинами застосування аутсорсингу є забезпечення доступу до нових, більш досконалим і економічним технологіям, підвищення якості продукції, скорочення термінів її виготовлення, створення нових товарів і послуг і, як наслідок, підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Лідуючими споживачами послуг аутсорсингу бізнес-процесів є ринок Північної Америки (США, Канада). На кінець ХХ ст. питома вага компаній США, що віддають в аутсорсинг виробничі або сервісні операції, становила 87%. Другим за значенням ринком-споживачем цього виду послуг є регіони Західної Європи. Третій за величиною замовник послуги аутсорсингу – Японія [14].

Україна має конкурентні переваги щодо використання аутсорсингу: вдале географічне положення; розвинена виробнича інфраструктура; якісна система освіти та науково-дослідних інститутів [13].

Висновки. Проведені дослідження дозволяють зробити висновок, що аутсорсинг представляє собою прогресивний метод організації управління діяльністю підприємства, суть якого передбачає передачу функцій, які не стосуються основного виробництва аутсорсинговим компаніям. Саме впровадження аутсорсингу є новим видом співробітництва, використання якого дозволить підприємствам підвищити конкурентоспроможність та посилити конкурентні позиції на ринку.

Список використаних джерел:

1. Коток М. Аутсорсинг логістичних функцій торговельних підприємств / М. Коток // Товари і ринки. – 2011. – №2. – С. 36-45.
2. Райзберг Б. А. Современный экономический словарь / А. Б. Райзберг, Л. Ш. Лозовский, Е. Б. Стародубцева. – М.: ИНФРА-М, 2007. – 495 с.
3. Айвазян, З. С. Бизнес на «пустом месте» / З. С. Айвазян // Финансист. – 2002. – № 4. – С. 25.
4. Хейвуд Дж. Б. Аутсорсинг. В поисках конкурентных преимуществ / Дж. Б. Хейвуд. – 2004. – 176 с.
5. Михайлов Д. М. Аутсорсинг. Новая система организации бизнеса [Текст] : учебное пособие / Д. М. Михайлов. – М.: КНОРУС, 2009. – 256 с.
6. Каледжан С. О. Аутсорсинг сегодня – это фордовский конвейер 100 лет назад: второе дыхание бизнеса? [Текст] / С. О. Каледжан // Управление персоналом. – 2010. – №3 (229). – С.15-22.
7. Фридман Т. Плоский мир: Краткая история XXI века [Текст] / Т. Фридман; Пер.с англ.М. Колопотина. – М.: АСТ: АСТ МОСКВА: Хранитель, 2006. – 601 с.
8. Аникин Б. А. Аутсорсинг: создание высокоэффективных и конкурентоспособных организаций [Текст] / Б. А. Аникин. – М.: Инфра – М, 2003. – 187 с.

9. Ивлев А. Г. Аутсорсинг организационного развития / А. Г. Ивлев // [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://quality.eur.ru/index.php>
10. Бравар Ж.-Л. Эффективный аутсорсинг / Ж.-Л. Бравар, Р. Морган. – Баланс Бизнес Букс, 2007. – 288 с.
11. Микало О. І. Підходи до визначення терміна «Аутсорсинг» / О. І Микало // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://economy.kpi.ua/files/files/22_kpi_2010_7.pdf.
12. Благоразумова О. В. Аутсорсинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності торгового бізнесу / О. В. Благоразумова // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lib.htei.org.ua/sites/default/files/83/2017/autsorsing_yak_instrument_pidvishchennya_konkurentospromozhnosti_torgovogo_biznesu.pdf
13. Мельник М. А. Аутсорсинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності машинобудівного підприємства / М. А. Мельник, Т. А. Кальна // Економічний аналіз : зб. наук. праць. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр ТНЕУ «Економічна думка», 2016. – Том 24. – №2. – С. 98-105.
14. Кошкарьова Є. Л. Сучасні тенденції світового ринку ІТ-аутсорсингу / Є. Л. Кошкарьова // Вісник Харківського національного університету ім. Каразіна. – 2016. – Вип. 91. – С.153–160.

Рецензент д.е.н., професор Ковальська Л.Л.

УДК 336.64

Пінчук С.С., к.е.н., доцент

Андрейцева І.А., магістрант

Державний університет інфраструктури та технологій

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

У рамках дослідження розглянуто особливості фінансування підприємств будівельного комплексу України, доведено, що формування фінансів підрядних будівельних організацій відбувається аналогічно фінансам промислових підприємств, а в процесі управління ними центральне місце займає тривалість виробничого циклу та своєчасність передачі готового об'єкта замовникові за чітко встановленим законодавством порядком. Розглянуто структуру активів і пасивів будівельних організацій з погляду золотого правила фінансування, виявлено та висвітлено основні чинники впливу на фінансування будівельних підприємств, основні джерела формування фінансових ресурсів.

Ключові слова: будівельна організація, фінансування, підрядник, замовник, джерела, чинники.

Pinchuk S., Andreytseva I.

FINANCING FEATURES ENTERPRISES OF UKRAINIAN BUILDING COMPLEX

The study examines the peculiarities of financing the enterprises of the construction complex of Ukraine, it is proved that the formation of finance of contracting construction organizations takes place similarly to the finances of industrial enterprises, and in the process of management of them the central place occupies the length of the production cycle and the timeliness of the transmission of the finished object to the customer in accordance with the procedure established by law. The structure of assets and liabilities of construction organizations from the point of view of the golden rule of financing is considered, the main factors influencing the financing of construction enterprises, the main sources of financial resources formation are revealed and highlighted.

Keywords: building organization, financing, contractor, customer, source factors.

Пінчук С.С., Андрейцева И.А.

ОСОБЕННОСТИ ФИНАНСИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ СТРОИТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСА УКРАИНЫ

В рамках исследования рассмотрены особенности финансирования предприятий строительного комплекса Украины, доказано, что формирование финансов подрядных строительных организаций происходит аналогично финансам промышленных предприятий, а в процессе управления ими центральное место занимает длительность производственного цикла и своевременность передачи готового объекта заказчику в соответствии с четко установленным законодательством порядком. Рассмотрена структура активов и пассивов строительных организаций с точки зрения золотого правила